

KUNSZENTMÁRTON és VÉDEKE

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
 Égész évre ————— 8 Kor.
 Félévre ————— 4 Kor.
 Egyes szám ára 20 fillér.

MEGJELEN VÁSÁRNAP ÉS PÉNTEKEN.
 Felelős szerkesztő: DR. JÓSA GYULA

HÍRDETÉSI DÍJAK:
 Egy hasábnos péntekenként 20 fillér.
 NYILTELER sora 1 kor. Belső híreket sora 3 korona
 A hirdetések díjak előre fizetendők.

Irányelvünkről.

A midőn a „Kunszentmárton és Védeke” szerkesztőségét átvettem, tettem ezt huzamosabb időn át való gondolkodás után, — és pedig az irányban való gondolkodás után, hogy általában egy kisebb helyen, mint Kunszentmárton, két lapnak a fenntartása szükséges-e? s a két lap, hogy úgyiszlván az egymássali torzalkodás kikerülésével elkérthetők-e azt, miszerint a publikumnak gnyos gyönyörűségére szolgáljanak?

E főbb okon kívül még egy más okom is volt a lap újbul megindítására, az t. i., hogy a másik lap éles irányával nemcsak én, de a szerzett tapasztalatom szerint a közönség nagy része sincs melegeve és „Közérdek” címe dacára magánérdek vezérlő igen sok esetben.

Ezek meghívására vetése s többek buzdítása után vállalkoztam a lap újbul megindítására.

Ami azt illeti, hogy két lap nálunk megélhet-e, fenntartható-e? hátróztatlan állítom, hogy fenntartható és fenntartása szükséges is.

Természetesen a helybeli speciális viszonyokat tartom szem előtt és pedig egyenlő arányban azzal, hogy a lapársal való torzalkodás elkerülve van, a nélkül azonban, hogy a közviszonyokra vonatkozó cikkeink tartalmát tárgyilagosan ne bírálhatnánk.

T Á R C A .

A tizenhatéves asszony.

Zizke a kaszinóbankor ömült tizenöt éves. Cenevezé, apró láncok, szöke, borzas hajjal, huncut karikára nyílt ég szemekkel. Jó gyerek volt különben, csak a kasszányt szerette bosszantani és pater Erazmust esapta be egy két bna erejig. Gyónakor ugyanis mindig ottusította egynehány fobénjáró vetket.

Zizkét egy delután, miközben a kasszányt fotográfiaját igyekezőt nagy buzgalommal megörökíteni a francia füzetében, maga éle csalta a mamája. A mama a hátszobában a pamlagra volt dülve és kritikus szemekkel mérgette Zizkét.

— Megint rendetlen vagy! — mondta szigorúan. — Pedig egész vagy lány létel. Nem szegyenled magad?

Zizi ijedten huzkodta lefele a kötényét. A térdét igyekezőt elakarni, mert azt látte, ki látásának a rövid szoknya alól. Nagyon kevesellette a ruháját és mindig is mondta a mamának:

— Mamuci, mikor vesz már hosszú ruhát?

— Haggsz, te pont, megbolondultál? — mondta ilyenkor a mama.

Most azonban komolyan ráncolta össze a homlokát és bekétiennül ingatta a fejét.

— Csakugyan hosszú ruha kell már a békának, fejnnyit mint egy paszulyok! Igaz-e mondtam aztán birten, mintha épen most jutott volna eszébe — fogsz, okvetlenül fogsz kapni hosszú ruhát. Itt volt a mama Gernyeszék Pál ur és megígerte, hogy szerez egyet.

— Pali volt itt? Oh de jó fiú! Na, ha meg egyszer eljön, nem fogom meghúzni a bajuszát.

— Tán beszélhetnél egy kisssé több tisz-

A szükségességet fentállónak tartom azért, mert a közérdekű viszonyok megvitatása hátrányos nem lehet semmi esetre sem és a megvitatás alkalmas felkelti oly egyénekben is az érdeklődést, akik kevésbé, vagy egyáltalán nem foglalkoznak és nem törődnek a közviszonyok mikénti alakulásával.

Ezzel a két első okom kifejtettem, bővebben szükségtelemnek tartom az indoklást, csak azt kell még kijelentem, hogy a torzalkodást elkerülöm, mert azt izléstelennek tartom, a mely somfiféle előnyös befolyással nines sem a lapokra, sem a közviszonyok szolgáltatára.

A mi most már azon okot illeti, hogy a közönség egy szelidebb hangu, lapot igényel, ez alatt nem azt értem, mintha a közérdek hátrányára dolgozó egyéneket — legyenek azok akár magánemberek, akár közhivatások és pedig akármely ágazatból — úgynevezett keztyűs kőzsel kellene legezgetni, hanem értem azt, hogy a személyes gyűlölködést ezekkel szemben nem kell alkalmazni, ellenben különben rosszkarátú tevékedéseikert az irodalmi tisztesség határai a legyújtott közhírré tették kell eszközölni.

E tekintetben körlelhetlen leszek s mindent el fogok követni, — mint Po-

telettél róla. Ó máé idős ember, míg te egy kis pont vagy, egy sommi... Érted?

Zizkét felfogtatta a kacagás. Hogyne, mikor hosszú ruhát kap. Aztán épen Pali veszi. Nagyszerű fu az a Pali igazán. Juj, de pompás.

Nem bírt tovább magával. Trállaivza felült ki s szobalót és táncgya kiabált vezig a folyosón:

— Kasszány, kasszány! Pakkölöm. Már nem vagyok kicsi lány, Adieu kasszány, adieu!

Zizkét a mama visszahívta. Csúnyán összezdítta mindenkélelt és igen zórt hangon mondta:

— Először is, ne vihogj, mert a sarokba állítak, másodszor, mivel vagy leány vagy, férjhez fogsz menni. Érted?

— Nem... dadogott Zizke.

— Hat majd megérted. Ma itt volt Gernyeszék Pál ur és megígerte a kezdetét. Én és az apád ijedt mondták. Te is azt fogsz mondani. Érted?

— Igen... —

— Hát istennek! Akkor jér ide. Na, esőkold meg szépen a mamát. Hat szereted a Pali? Igen?

— Igen... —

— Nagyon?

— Nagyon, nagyon... —

— Helyes, akkor rendben van minden.

Zizke megkapta az első hosszú ruhát. Csakhogy ez a menyasszonyi ruha volt. Hosszabb is volt, mint más hosszú ruha és Zizke büszkesége határt nem ismert. Ugy süngött fehére seyme a szép ruhának és a slóipe hosszú buzdított utána. Igazán remek ruha volt és meg is csodálta mindenki. Liza nem azt is mondta, hogy a többi lányokat egyeből leli majd, ha meglátja.

Szombaton delután volt az esküvő és a mama egy sirt, amikor Zizke fejére tette a

lonyi igazságügyminiszter is használta a kifejezést, — mint gondos kertész gyomlálni és a fattyúhajtásokat nyesegetni fogom.

Ami azon kijelentést illeti, hogy lapársunkat „Közérdek” címe dacára magánérdek vezérlő sok esetben — első látszatra kisebbszerű vádnak, vagy kötekedésnek tűnhet elő. Ez az állítás nem akar egyik sem lenni, inkább a lap eddigi egész működésére vonatkozó bírálat annyiban, a mennyiben a laphoz tartozó egyének személyes ügyei, mint közérdekű dolgok hoztattak felszínre és tárgyaltattak; elősmerem azt is, hogy e lapban is így történtek az előtt és álltom, mindkét lap a jó izlés ellenére járt el.

Mint előzetési felhívásomban jelzem, nemcsak kizórolg Kunszentmárton érdekeit fogjuk szolgálni, hanem működési körünkbe foglaljuk a tiszai alsó járásból velünk nagy részben közös érdeke községi és egyéb közügyek fejtegetéseit és szolgáltatást. — Mert ezt tennünk kell, úgy Kunszentmárton, mint a többi közegek érdekében, hogy azok tők az összer tartozandóság eszméjéből kiinduló válvetett működést éhven tartsuk, hogy a közös működés szilárd és lúdvös eredményét mihalbat és mennél nagyobb mértékben elérhessük.

Emlístet tettem még arról is, hogy

mirtuskoszorút. Különbben mindenké sirt, csak Zizkének volt hatarszámla jövedé. A templomajtóban pláne, mikor kifelé jött hangosan el is kacagta magát. Ugy esett a dolog, hogy a bolond módon hosszú menyasszonyi ruhában szil tudott jární Zizi. Pedig a slóippe is felfogták. A contoremben aztan valahogy a térdé közé gabalyodott a fehér halos seyyem és majd hogy elbukott. Ezen kacagott aztan.

Orthon órási nagy lakai volt. Pazarul feltértettek az eszobában és meg Muki bacsiék is eljötték Nádahaszoról, pedig ez teljes tizenkét óra gyorsvonat. Lehetetlenség azt elmondani mi minden volt a lakzin. Zizkének igen kellemetlen esett az, hogy mindenki vele foglalkozott. És mindig mondták:

— Az új asszony. Az új asszony... —

A mama folyton azt sugta fülébe: Viseld magad illedelmesen. Aztán ne doboljéd kenyérgalacsinnal az asztal fölött! A földig! pedig ne maradj annyit! Légy komoly! Na!

Muki bácsi valamilyen nagy beszédet mondott. Szépen kikányarította, az asztalnál mindenki helyeslőleg bólintott s fejével. Aztán adótt Muki bácsi Zizkéhez és megcsókolta. Brrr. de borszagu volt.

Pálnak egy párszor rá kellett ütni a kezére, mert mindig a Zizi kezét szorongatta. Éjfél fele asztal bontottak. Mindent kibordtak az eszobából és azt mondták, hogy tánc lesz. Liza néni fog zongorázni. Papa igazi cigányokat akart hoztatni, de a mama azt kérdezte:

— Minek az?

— De — mondta a papa — a mi lakodalmunkon is cigányok húztak... —

— Az akkor volt! Most más világot élünk.

Punktum: Ezzel el volt intézve.

Zizke nagyon almos volt. A feje is fájt, talán mert bort is ivott. Pali ugyanis biztatta,

e lap rövidesen politikai lappá fog átalakulni. Az átalakulás ideje és maga az átalakulás is részben függ attól, hogy az előfizetéssel a lapfenntartási költségek mennyiben fedeztetnek.

A mi magát a politikai átalakítást illeti, azt tessük abból az indokból, mert egy merészebb politikai elvet vall a közönség legnagyobb része s ezzel szintén szolgálatot vélnék tenni a körönségnek.

Programmunkat fővonásokban ismer-tettük, a részletes programunkat, mint a dolog természeté hozza magával, tényleges működésén fogja feltárni és igazol-ni azt, hogy fenti programunk határai közli mozognak.

Politikai működésünket a törvény tilalma ellenére ezuttal nem fejtjük, majd annak idejében erről is tájékoztatjuk és ösmertjük a t. közönséget.

Kunszentmárton, 1906. július 28.

Hazafias üdvözléssel:

Dr. JÓSA GYULA
főlelős szerkesztő.

Felhívás előfizetésre.

A „KUNSZENTMÁRTON ÉS VÉDEKE” a mai napon újból megjelenéven, működését ezennek megkezdi. Működése közben — nem úgy, mint eddig — kerülni fogja a személyeskedést, azonban a közlént rovársára felburjánzó gyomrot kíméletlenül fogja irtani s minden áldósvét, jót — bárkinéke részéről jöjjön — a leg-erélyesebben fogja támogatni.

A lap felolés szerkesztője DR. JÓSA GYULA lesz; mellette sorakoznak a lap régi munkatársai és támogatásában részestül új dolgozóztársak részéről is.

A „Kunszentmárton és Védeke” nem kizárólag Kunszentmárton közég, hanem mint a címe mutatja, környékének az er-

hely igyék. Míg rendezgettek s a székélet hoztak erre-arrá, senki sem figyelt Zizikeire. Pálit karontogta Mikó bácsi és valamit megszárolt neki.

Zizike gondolt egyet. Ha most kiszorít innen, bezsaladja a haloszáobába és beljének a mama ágyába, senki sem venné észre. Így le pompasán aludnek. Aztán kérésnek. Különbén hátán nem is keresnek igazán nagysszór. Beszurant a haloszáobába és behajti a finna alá. Mentén elaludt és ajkán boldos, vidám, pajkos mosoly röpködött.

Mamák aztán keresték is, meg is találtak és szörnyűkedtek. Mindenki begyúlt a haloszáobába, a férfékat alig kellett kizsarolni. A mama szidta, korholta a lasta. Kie asszonyt és megparancsolta, hogy azonnal keljen föl. Különbén is nem itt fog aludni többet. Elmegy Pálival a mama ágya sárga, cmeletes hába a piactérre. Ott fognak lakni. Na csak egy-kettő.

Kint a haloszáoba előtt a férféik kórusban kacagtak és folyton kiabáltak:
— Lassuk az új asszonyt!
Közben pedig egyre uszokáltak Pálit:
— Na, menj be a feleségedhez!

Zizikevel azonban nem lehetett bírn. Sirt, jajgatott, hogy ő nem megy el a sárga hába, hogy ő meghalott. Ő csak itt marad a mamával. Ő jó lesz ezental, a kisasszonyt se bántja többé, a hoszu ruha se kell.

A mama düböködött, aztán szeliden kérte, cirváltat. Liza nem, Tinka nem segítették a kérésben. De mind hába volt. Zizike megköttette magát, hogy nem, nem es nem!

Végtere a mama kijelentette a vendégek előtt, hogy a kisniek beteg, faj egy széknyant a feje, később majd kijön. Addig csak mulassanak.

A vendégek hittek is, nem is. Palmák részéről arccal szorozták a kezéit és kacagtak. Aztán tovább mulattak.

A mama meg jejes borogaszt is vitt be a haloszáobába, hogy annál nagyobb legyen a látászt.

dekeit is fogja szolgálni. S tekintve azt, hogy ezen érdeköröknek szükségese van egy minden tekintetben független hírlapra, mely politikai híreket és ismereteket közöljön: **lapunk és végböl rövidesen politikai lappá fog átalakulni.**

Mint minden vállalatnál, ugy nálunk is szükséges a közönség anyagi támogatása. Ezért bizalommal fordulunk a közönséghez s kérjük, hogy előfizetésükkel a lapot anyagilag támogattni sziveskedjenek.

Az előfizetési árat az év hátralévő részére 3 koronában állapítottuk meg és pedig azért illi esekely összegben, hogy a megrendelést szegényböl sorsu egyéneknek is lehetővé tegyék.

A lap hetenként minden vasárnap fog megjelenni és azt a kora reggeli órákban fogjuk mindenkinék lakására kihordatni, vidékre pedig postán elküldeni.

Az előfizetési díjat kérjük Gy. Csánády Józsefnek címre küldeni, a ki lapunk nyomatását fogja eszközölni.

Kunszentmárton, 1906. július hó 29.

A szerkesztőség.

ÜJDONSÁGOK.

Nyári szorakozás.

Kunszentmárton, 1904. július 24.

A változatos nyári időjárásban — amely csak annyiban mondható változatosnak, mert a kisebb hőségből a nagyobbba és a nagyobbból a kisebbbe megy át — a lazasan folyó aratás és esélyes nap munkája középete éppen nem jut több azon kis időnél a szorakozásra, mint a melyt azokat tövében, vagy egy fa hívós árnyékában evés, pihenés és a jár szárnyán oda érkezett „ezt mondjak”, „azt hallottam”, „igy történt”, „ugy történt” megvitatással tölti a munkás nap.

A városok, falvak tehető lakói hívősből éghajlat alá, földörök menekülnek a hőség elől, míg azok, kik a maguk és családjuk részére

Négy napig nem tudták Zizikét hoznirol elcsalni. Se szép sző, se harag nem használt. Pálit buskomsorogba esett és pisztolyt elrejtetett. A mama kijelentette, hogy megveri ezt a fruskat. Pálit meg tiltották, hogy ne essen, vagy ne nyuljon teremtett lény egy ujál sem.

— Na hiszen szép feleség! — vágta vissza gyonyosan a mama — Ha a maga felesége, vigye hát hazra. Na?

Végterre is a mamának akadt valami jónak igérzője eszénje. Szavát adta Zizikének, hogy nem kell ott maradni, csak jöjjen vele a sárga hába. Mert megcsókolták, hogy lassan a szobát. Mert szobái vannak az Zizikének. Több is. Ebedől, szék, konyha, szalon, ajál, miseda szalon. Azt látni kell. Csupa selyempillás vanak bevonva a butorok. Itt vannak a kulcsok.

Ez az ebedől kulcsa, az a szejzo. Nem is kell ott maradni, csak epen, hogy megnezik egy kiest. Estere visszajöjnek. Pálit addig bezárják ide a papa dolgozó szobájába. Jó? Hát hogye volna jó? Hiss estere visszajöjnek. Es cimeltek.

A mamának igaz volt. A szalon csakugyan remek szep volt. Zizike nem tudta megállni, hogy bele ne vessa magát minden fotébe. A selyempillás burzat mindenütt megmozgatta, az apró nippelket egytől egytől végigmustrálta.

Hanem az ebedőlvalój volt. Ott több rendezgetett tapasztalt Zizike, amit nem tudott elnézni. A hogy kivés kredencben semmi sem volt a helyen, aztán több más há volt. Azon mind segített, kellett és Zizike folytonosan tett-vett. A mama köztben kilopkodott az ebedől. Sötét is lett és Zizikének meg annyit dolgozott. Beszárta becsülettel. Ki akart szólni, hogy hozzunk valamit a világot és akkor zámilten látta, hogy rázárak az ajtó. Dörömbölni kezdett, de senki sem jött. Sirt, jajgatott és aztán újra dörömbözött. Koromsötét volt már. Fentén is kezdett. Oh bár jönne valaki, ha mindjárt Pálit!

Es ekkor kinyílt az ajtó és — belépet Pálit...

Fakots Jozsef.

tiz körmükkel keresik a mindennapi sovány kenyeret, ott fűrődnek az irószalt mellett saját izadtságukban.

Biz ez igy van mindentűn, meg Kunszentmártonban is.

No de azért művelődünk, azért iparkodunk haladni minden téren, törekszünk a mindennapiakból a magasabb sferákba emelkedni, hirre, dicsőségre vágyunk, nem engedhetjük, hogy rólunk, a mi városunkról ne beszéljen az ország!

Hála a mi jeles férfainak (akiknek ugyan szivesen átengedjük a hírt és dicsőséget, melyet nemese eszekedeteikkel megszereztek), hogy nekünk, kik sem nem fűrődhetünk, sem nem arathatunk és esepelhetünk, egy kis kellemes (?) szorakozást nyújtottak.

Bezártak a gazdasági szövetkezést bölt, leltároznak, eladták s átadják, közsa hir. És ez a hir való. Jött a másik hir. Az igazgatóság szavatosságot vállalt minden adósságról, meg a takaréktól általtul felvett 2900 koronairt is (szép tölük), azonban, ha valami elévedt volna a böltből, az ott marad, a hova tévedt, a részvényesek pedig nem kapnak semmit, de elvárja az igazgatóság tőlük, hogy záros határidőn belül felíratot terjeszzenek be, a melyben halas közzétesik nyilvántart azon ügyözbu munkakodásuk és fardozásukért, a mely lehetővé tette azon fényes eredményt, hogy két es fél év gyümölcsözötés után részvényeiket illi magas osztálékul lesz visszafizáltak.

Hála nektek nagy férfiak nemcsak azért, mert illi szép osztálékul juttatták a részvényeseket, hanem azért is, hogy e rekkenő höseghen illi kellemesen lidító zuhanást bocsátottak a szegény izadó részvényesekre. Ök szegények egészen lelétek.

De valjon nektek nem-e lesz nagyobb a nyári hösege? Avagy látni t is hasonló kellemes zuhanásra vártok? — Adja Isten, mert azt igazán megérdemeltük! (—y.)

Nepisakolnak államosításra. Talavolgo dolog, hogy ismétünk rég óta államosítani akarnak. Az egyben felírat is ment a miniszterhez. A miniszter a tanfelügyelő után erisítette Kunszentmárton, hogy az államosítás kérdésében csak akkor bocsátkozik érdemleges tárgyalásba, ha a meg szükséges két tantermet a közönség is megvizsgálta. Ez a leírás meg 1906. év július 5 én érkezett Kunszentmárton előljárogatóhoz. Az akta egy darabig az előadó főjegyzői asztalon hevert, de mivel ezen asztalon a restencia — a magamunkálátokra való utazás miatt — amuzy is halomszakra gyulmetett Zizike, emuzy ezen „csesekélyes” is a többi köze lett elcsalva, holtott 15 nap alatt jelentést kellett volna tenni a felsőbb hatóságnak a leírat előzetis elintézéséről. Ez a „csesekélyes” sok egyéb mással együtt irattábra került — elintézetlenül. — Csak azon csodálkozunk, hogy a mikor a múlt év végével a járási főjegyzőböl hivatalviszólólat tartott a főjegyzőnél, nem vette észre ezt a mindenesetre fejelemli vésetet képezo mlasztást, és a vizsgálati jegyzőkönyve azt írta, hogy: „a főjegyző hivatali tüzétesen megvizsgálva, annak ügykezelésével” feloldásböl részben a tönök halomszakra — Ideje volna megvizsgálva a magamunkát, hogy a főjegyző ellen a megterelő lépéseket megtenni s a vagy nyugdíjba küldeni, vagy pedig fejelemli után elcsapatni. Mert megis csak absurdum, hogy egy ember önkénye egy egész város fejlődését megmáltta elvezedte óta. — Ezen utóból eszt magis elegendő arra, hogy a főjegyző ellen a fejelemli eljárás megindításra kerül.

— Kinevezések. A szolnoki kir. törvény-székhez bíróva kinevezteett Vaskuti Andrást dr. módosi bíróság albiró, továbbá áthelyeztetett Márton Ferenc dr. Vánoasmikolai járásbíró. Ugyancsak a kir. törvény-székhez tartozó meozuri kir. bíróságnál alkalmazott Kalmár Ákos jegyző szolnocrni kir. bírósághoz álbíróva neveztetett ki.

— Befeztetés adótárgyalás. A kunszentmártoni illi adó esztalú a kereseti adójának tárgyalását az emuult helyen befeztetett nyert. Az adótárgyalásra Szolnokra utazott adózók egy része örömduszasztotta kerek arcait tért vissza. Ujontak örömlökben, hogy megis csak érdemes volt bemenni a tárgyalásra, mert lám, milyen sokat engedtek! ? — Azonban később rájötték, hogy bizony semmi sem befeztetett nyert. Amuzy éppen annyi, mint az előző kirovót volt. Csapán azokat a száz koronákat engedték lelküdni, a

* KERESZTETIK egy jóvaló 13—14 éves leány NYOMDAI TANÚLÓ-LEÁNYNAK özv. CSANÁDY JÓZSEFNE könyvnyomdájába.

ANYAKÖNYVI KIVONAT.

1906. július 28.

I. Születések: László Péter, László Julianna, Balta István, Gyöző Molnar Imre, Kruszlicz Erzebet, Balta Anna.

II. Halálozások: Apátóci Anna 81 éves, Kiss János 4 hónapos, Ecsedi Borhala 20 éves, Toth József 62 éves, Habranyi Ferenc 7 hónapos.

INGATLANOK FORGALMA.

1906. július 26.

Fazekas Sándor tiszanyagyevei lakos eladta 250. hrsz. házat Sztj Juliannának.

H. Tatar Sándor tisztarkúti lakos elajándékozta 1 hold szőlőt Ifj. H. Tatar Sándornak.

Kovács S. Lukács és Janos eladta 638. sz. házakat Szabo Akos és nejének.

Benke Gáspár eladta 6 hold szántóföldjét Kuna Andras és neje Benke Imának.

Hegedüs József eladta helyteltát 22. dűlőben 1 hold 1189 negyszögöl szántóföldjét Hegedüs Julianna, Apolló és Viktorának.

Papp László eladta a helyi behatárt 19. dűlőben 27 hold 548 negyszögöl szántóföldjét Kovacs Kálmánnak.

Kézsmarki Matild eladta 1167. sz. házat Kézsmarki Sándornak.

Az oroshazi takarékpénztár eladta a 20. dűlőben 9 hold 1131. n.-öl szántóföldjét D. Bro Bálintnak.

Tóth Andras eladta 1647. sz. házat Balta Petrukek.

Benkó József eladta a 25. dűlőben 6 hold 715 n.-öl szántóföldjét Kovacs S. Lukácsnak.

PIACI ARJEGYZÉK.

Kunszentmárton, 1906. július 25.

Tisztabuza	m.-mászaj 13.40	12.80	kor-ig
Arpa	"	10.10	11.— kor-ig
Zab	"	—	— kor-ig
Kukorica csöves	"	—	— kor-ig
"	morzsolt	13.80	14.— kor-ig
Kéles	"	—	— kor-ig
Krampli	"	—	— kor-ig
Szalonna 1 kilogramm	1.56	1.60	kor-ig
Hízott sertés 1 kilogramm	— 92	— 96	kor-ig

Budapesti buzaárak.

1906. július 28.

Tiszavideki	79 kilós	15.25	15.45	kor-ig
"	80 kilós	15.45	15.60	kor-ig
"	81 kilós	15.55	15.45	kor-ig

Egy jó családból való fiú VAS É FŐSZER ÜZLETBE tanuló felvétetik. Cim a kiadó hivatalban.

348. sz.
v. 1906.

Arverési hirdmény.

Alultir kiküldött bír. végrehajtó ezenel közhír teszi, hogy a kunszentmártoni kir. járásbírósnak 1905. évi V. 416.6. sz. végzése folytán dr. Josa Gyula ügyvéd által képviselt Gazdasági fogyasztási szövetkezet részére Mezey István alperes ellen 102 korona 50 fillér tőkekövetelés és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 2513 koronára becsült ingóságokra a kunszentmártoni kir. bíróság 1905. V. 416.6. számú végzésével az arverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy felfoglalatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán Kunszentmártonban leendő meg-

tartására határidőül 1906. évi augusztus hó 8. napján délelőtt 10 óraja kitűntek, amikor a bíróság lefoglalt burtor, azan, zongora s egyéb ingóságok a leg többet ígérőnek közpénzfizetés mellett, szükség esetén baesáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az előverezendő ingóságok vételéről a végrehajtató követelését megelőző kielégítettség jogot tartanak, hogy a mennyiben résztükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jogközönyből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az arverés megkezdéséig alultir kiküldöttél írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Kunszentmárton, 1906. évi július hó 27. napján.

(P. H.)

Hubay Miklós.

kir. bír. végrehajtó.

Egy jó családból való szolid fiú nyomdásztanuló felvétetik özv. Csanády Józsefne könyvnyomdájában Kunszentmártonban.

Házeladás.

A Matyas király-utcában 1277. szám alatti ház mely áll egy bolti helyiségből, három szobából, egy előszobából, pincéből, egy külön épületben levő élekkamra, konyha, két kamra, faszén és sertésöllből szabad kezbel eladó. Értekezhetni a tulajdonossal ugyanott.

Mezőtúr-mesterszállási ármentesítő és belvizeszályozó társulat.

233. SZÁM.

1906

Értesítés.

A Mezőtúr-mesterszállási ármentesítő és belvizeszályozó társulat új műszaki ártérfelezése és a különböző vízszályozó hozzájárulási aránya jogerőre emelkedvén, a 9.1905. és 14.1906. számú közgyűlési határozatokkal kiküldött 11-es bizottság — az 1884. évi XIV. t.c. 15. és 16. §-ai alapján — az új osztályozási munkálatot és a kivételes kulcsokat elkészítette és azt a társulati választmány-nak bemutatta.

Ezen osztályozási munkálatok és kivételes kulcsok a társulati választmányának 31.1906. számú határozata alapján, a társulat székhelyén, Mezőtúron, saját hivatalos helyiségében 1906. évi augusztus hó 1-6 napjától bezárólag augusztus hó 30-ik napjáig 30 napi közzemlere kitetnek és a hivatalos órak alatt, délelőtt 8 óratól 12 óráig az érdekeltek által megtekintethők.

Érőrl a t. ártéri érdekeltektől azzal értesítem, hogy netalan a munkálat ellen panaszra ezen 30 napi közzemlere idején belől — tehát legkésőbb augusztus hó 30-án — a társulat választmányához címezve, a társulat igazgatóságával, Mezőtúron adandó be.

Mezőtúr, 1906. évi július hó 8-án.

Tisztelettel

Dr. Ádám Sándor
társ. alelnök.

(P. H.)

Öz. Csanády Józsefne Könyvnyomdájája

KUNSZENTMÁRTONBAN.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsés a n. e. közönség tudomására hozni, hogy a folyó év januar elsején üzemen kívül helyezett

KÖNYVNYOMDÁMAT

a mai napon újra üzembe helyeztem s azt a már ismert szakerő vezetősére bízva, a mai napon megnyitottam.

Midőn ezt a n. e. közönség szives tudomására hozom, egyben biztosítom a lehető legjutányosabb árak kiszolgálása mellett, a mai kor igényeinek megfelelő mindennemű nyomtatványok izléses, pontos és gyors előállításáról.

Kérem a szives pártfogást.

Kunszentmárton, 1906. július 24-én.

Tisztelettel

ÖZV. CSANÁDY JÓZSEFNE

nyomdatulajdonos.